

קמו.

שבחים גדולים להקדוש-ברוך-הוא והיאך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה נמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הנמול שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָיִ: ב כִּי־הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי | חֲבַל־מָוֶת
וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנִי צָרָה וַיִּגְוֶן אִמְצָא: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אֲנֶה יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה
וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם: ו שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל
עָלַיכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: י הַיֵּאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי כַחֲפוֹן פְּלִי־הָאָדָם כְּזָב: יב מִה־אֲשִׁיב לִיהוָה
כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: יג כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־צָא לְכָל־עַמּוֹ:
טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוֶתָה לַחֲסִידָיו: טז אֲנֶה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּיָמֶיךָ פִּתַחְתָּ לְמוֹסְרֵי:
יז לְךָ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־צָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בְּחִצְרוֹת |
כִּית יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קיו.

מזמור משני פסוקים רמו על ימות המשיח וישראל בתפארתם ולכן הללויה כולם כי אז כולם יקראו בשם ה':

א הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֱמִים: ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ וְאַמְת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

נקודות משיחות קודש - מזמור קטז מתוך "תהילות מנחם"

טו - יקר בעיני הוי' המותה לחסידיו

גילויי בחי' "יקר"

ג. מבואר בחסידות¹ שבחי' "יקר" הוא גילוי נעלה ביותר, שפועל ביטול וכלות הנפש, ולכן "יקר" בגימטריא ש"י², שמורה על ש"י עולמות ש"עתידי הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק³.

ובעומק יותר, ש"י הוא רק הגימטריא של "יקר" בחילופי אותיות בלבד, היינו, שאין זה אותו ענין ד"יקר" אלא בדומה לו, כי בחי' "יקר" גבוהה יותר, ועלי' נאמר "אדם ביקר בל ילין", היינו, שגם אדם הראשון שהי' בגן עדן קודם החטא, לא הי' יכול לקבל בחי' "יקר" ולהישאר במציאותו, להיותו פועל ביטול וכלות הנפש.

אך על שמחת פורים כתיב⁴ "ליהודים היתה גו' ויקר", להיות שעבודתם במציאות העולם היתה מתוך מסירות נפש, זכו לקבל מבחי' "יקר" בעודם במציאותם⁶.

(1) אורה"ת ויצא קעד, ב ואילך.

(2) מאורי אור, י, כה. מקדש מלך לזח"ג נד, ב.

(3) עוקצין בסופה.

(4) תהלים מט, יג.

(5) אסתר ח, טז.

(6) מד"ה ליהודים היתה אורה ה'תשט"ז.